

Arrest

nr. 305 468 van 24 april 2024
in de zaak RvV X

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN DER BEKEN
Wolstraat 10
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat D. VAN DER BEKEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Op 25 juli 2021 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 12 juni 2023 werd verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Op 23 augustus 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, K., B., bent een Afghaans burger van Pashtoense origine en een soennitische moslim van geloofsovertuiging. U bent afkomstig van het dorp Petlaw, behorend tot het district Sherzad gelegen in de provincie Nangarhar. Uw vader overleed ongeveer zes jaar geleden aan een plotse hartaanval.

Uw oudere broers K. en M. werkten voor de overheid, meer bepaald voor het leger. In de zesde maand van 1390 (ongeveer augustus-september 2011) kwam K. om het leven, in de derde maand van 1393 (ongeveer mei-juni 2014) kwam M. om het leven, beiden tijdens de uitoefening van hun professionele activiteiten.

In 2017 begon uw oudere broer Z. voor het leger te werken, bij de luchtmacht. Ongeveer in januari van 2019 ontvingen jullie een brief van de taliban. Een maand later ontvingen jullie een tweede brief. Hierin zeiden de taliban dat ze wisten dat uw broer Z. bij de overheid werkte, en dat hij beter zou stoppen met dit werk.

Drie maanden na het ontvangen van de eerste brief, ongeveer tien dagen voor uw vertrek uit Afghanistan, kwam uw broer Z. in het geheim naar huis gedurende vijf dagen. Twee dagen later vielen de taliban uw huis binnen. Ze waren op zoek naar uw broer. Uw moeder had hun komst echter opgemerkt en kon uw broer wakker maken. Uw broer kon ontsnappen. Omdat de taliban uw broer niet konden vinden, hebben ze u meegenomen uit uw huis. Uw broer was ondertussen naar een vriend en collega gegaan in Narang Bagh, Jalalabad.

Drie tot vijf dagen lang werd u vastgehouden in de madrassa van Joka. De malik kwam pleiten voor uw vrijlating. Uiteindelijk werd u vrijgelaten, op voorwaarde dat u binnen de vijf dagen uw broer zou vinden en hij zich aan de taliban zou presenteren. U ging terug naar huis. Eenmaal thuis werd besloten dat u samen met uw broer Afghanistan diende te verlaten.

U ging naar Jalalabad waar u uw broer Z. vervoegde. Samen verlieten jullie Afghanistan en kwamen jullie aan in Iran. Tien dagen later kregen jullie van jullie moeder te horen dat de malik, die voor uw vrijlating had gezorgd, door de taliban werd vermoord op verdenking van spionage. De zonen van de malik kwamen hierna naar jullie huis, en zeiden tegen uw moeder dat u en uw broer verantwoordelijk waren voor de moord op hun vader. Ze zochten jullie en ze zeiden dat ze uit waren op wraak. Jullie besloten in Iran te blijven.

Jullie hoorden van jullie moeder dat er vies gekeken werd naar jouw familie. Ook de taliban zouden nog twee keer naar jullie huis gekomen zijn, om te vragen waar jullie waren. Uw moeder zei telkens dat u en uw broer ooit in de nacht vertrokken waren en sindsdien nooit meer teruggekeerd zijn.

Toen de veiligheidssituatie in Afghanistan slechter werd, besloten jullie door te reizen naar Europa. Aan de grens tussen Iran en Turkije verloor u uw broer uit het oog. Sindsdien is hij vermist.

U reisde verder doorheen Bulgarije, Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk om uiteindelijk op 24 juli 2022 in België aan te komen. Op 25 juli 2022 ging u zich als minderjarige aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Ondertussen werd u meerderjarig, op 10 juli 2023 is van rechtswege de voogdij over u beëindigd.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de kopieën van de volgende documenten neer: uw taskara, de badges en Kabul bank bankkaarten van uw drie broers en enkele foto's van u en met uw broers. Verder legt u ook twee brieven van de taliban neer, samen met een brief waarin de voorwaarden van uw vrijlating bevestigd worden.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging hebt zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond hebt.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat er twijfels rijzen bij uw verklaringen wat betreft de problemen die u in Afghanistan zou hebben gekend wegens de professionele activiteiten van uw broers.

Vooreerst, wat betreft uw broers M. en K. dient te worden opgemerkt dat zij al enkele jaren geleden, namelijk K. in de zesde maand van 1390 (ongeveer augustus-september 2011) en M. in de derde maand van 1393 (ongeveer mei-juni 2014), om het leven zouden zijn gekomen in het kader van hun professionele activiteiten (CGVS, p.9). K. stierf tijdens een gevecht in de provincie Herat, en M. stierf toen een tank werd opgeblazen tijdens een verplaatsing naar een veiligheidspost in de provincie Paktia (CGVS, p.9). Hoewel dit betreurenswaardig is, toont u niet aan dat deze aanslagen persoonlijk tegen uw broers gericht waren (CGVS, p.9). Zo kenden zij geen persoonlijke problemen met de taliban, en uit niks blijkt dat u of uw familie ooit gevisieerd werd wegens hun werk bij het ANA (CGVS, p.13).

Verder, wat betreft uw broer Z. verklaart u dat hij sinds 2017 voor het leger werkte (CGVS, p.9). Hij was een commando bij de luchtmacht (CGVS, p.9). U haalt aan dat hij in 2019 problemen begon te krijgen, toen de taliban te weten kwamen over zijn werk (CGVS, p.14). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hierover. Zo dient opgemerkt te worden dat uw broer Z. gedurende twee jaar geen problemen zou hebben gekend met de taliban (CGVS, p.12). Ook tijdens zijn verlof kon uw broer zonder problemen naar huis komen (CGVS, p.12). U kan bovendien op geen enkele wijze uitklaren hoe de taliban dan plots toch te weten kwamen dat hij voor het leger werkte, of er plots toch voor zou hebben gekozen om uw broer te viseren omwille van zijn werk. U blijft hierover vaag en verklaart dat dit gebeurde via 'informanten' (CGVS, p.13). Wanneer de vraag later nogmaals wordt gesteld, verklaart u niet te weten hoe de taliban dit te weten kwamen (CGVS, p.14). Wat er ook van zij, men moge verwachten dat de taliban uw broer al veel eerder in het vizier moeten hebben gehad, temeer uw oudere broers ook al voor de overheid werkzaam zouden zijn geweest (CGVS, p.9).

Verder is het opmerkelijk dat uw broer nog naar huis zou komen, ondanks de bedreigingen die hij zou hebben gekregen van de taliban (CGVS, p.10 en 12). U verklaart dat hij daarop zou hebben besloten om 'stiekem' naar huis te komen (CGVS, p.12). U somt vervolgens allerlei maatregelen op die uw broer zou nemen wanneer hij naar huis kwam (CGVS, p.12). Het is evenwel merkwaardig dat uw broer, na het nemen van uitvoerige maatregelen, gewoon in zijn eigen huis voor enkele dagen zou verblijven (CGVS, p.12). Er kan niet worden ingezien waarom uw broer perse naar huis wou komen, de plek waar de brieven zouden zijn afgegeven, en jullie niet elders, bijvoorbeeld in Nangarhar kon ontmoeten.

Voorts kon tijdens uw persoonlijk onderhoud worden vastgesteld dat u er niet in slaagt een en ander in de tijd te situeren. Zo verklaart u dat jullie twee dreigbrieven zouden hebben ontvangen van de taliban, de tweede brief één maand na de eerste, en dat de taliban drie maanden na de eerste dreigbrief jullie huis zouden zijn binnengevallen. Toen ze uw broer niet konden vinden, besloten ze u mee te nemen. Toen u door de taliban zou zijn vrijgelaten, zouden u en uw broer samen uit Afghanistan vertrokken zijn (CGVS, p.10). Echter verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog dat u eerst zou zijn meegenomen en vervolgens vrijgelaten door de taliban, en dat de taliban hierna brieven zouden hebben gestuurd (verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken dd. 12 februari 2023, vraag 5). Hiermee geconfronteerd tijdens uw persoonlijk onderhoud, ontkent u dit gezegd te hebben (CGVS, p.16). Zo verklaart u louter: "Dat is niet mijn verklaring." (CGVS, p.16). Echter verklaart u op uw persoonlijk onderhoud dat u de verklaringen, die u afgelegd hebt tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, nauwkeurig hebt gelezen (zie infra). Bovendien zijn uw verklaringen expliciet en niet voor interpretatie vatbaar. Deze verklaringen kunnen dan ook bezwaarlijk aan de tolk of de ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken worden toegeschreven.

Ook het vervolg van uw asielrelaas kan niet overtuigen. Zo verklaart u dat de taliban op de hoogte waren van het verblijf van uw broer Z., en zouden gezegd hebben: "Kijk, we weten wel dat hij de afgelopen dagen thuis is geweest." (CGVS, p.14). Dit is wel een zeer ongeloofwaardige gang van zaken. Het CGVS ziet niet in waarom de taliban zouden wachten met langs te komen, en zo uw broer nog de kans zouden geven om terug uit huis te vertrekken. Mochten de taliban uw broer daadwerkelijk hebben willen straffen voor zijn werkzaamheden bij de overheid en het negeren van twee dreigbrieven, dan zou men hem wellicht niet nog een dag met rust gelaten hebben indien ze wisten wanneer hij thuisgekomen was. Bovendien doet ook de ontsnapping van uw broer de wenkbrauwen fronsen. Zo verklaart u dat de taliban in de nacht naar uw huis

zouden gekomen zijn en dat u en uw broer Z. lagen te slapen (CGVS, p.10). Toch zou uw moeder de taliban hebben kunnen opmerken, en zou ze uw broer wakker gemaakt hebben zodat hij kon ontsnappen (CGVS, p.10 en 14). Het is wel zeer toevallig dat uw moeder net die nacht wakker zou zijn geweest en de taliban zou hebben zien aankomen, waardoor ze nog de kans zou hebben gekregen om uw broer te waarschuwen. Bovendien kon uw broer onopgemerkt naar de burens ontsnappen, zonder dat de leden van de taliban hem opmerkten (CGVS, p.14). Dergelijk relaas kan niet ernstig genomen worden. Dat de taliban hem op deze zeer knullige wijze uit handen liet glippen, is bijzonder ongeloofwaardig.

Bovendien, ook wat betreft uw eigen problemen overtuigen uw verklaringen niet. Zo dient opgemerkt te worden dat beide dreigbrieven van de taliban aan u gericht zijn, u wordt daarin opgedragen om uw broer te presenteren (zie vertaling brieven; CGVS, p.5). Al in de tweede brief staat dat dit uw laatste kans zou zijn (zie vertaling brieven). Echter kan niet worden ingezien om welke reden de taliban ook ten opzichte van u dermate laks zouden optreden toen duidelijk moet zijn geweest dat u hun waarschuwingen in de brieven in de wind sloeg (CGVS, p.10). Mochten de taliban u daadwerkelijk hebben willen straffen voor het werk van uw broer, dan zouden ze wellicht niet twee maanden gewacht hebben voor ze zouden langskomen (CGVS, p.13).

Verder legt u tegenstrijdige verklaringen af wat betreft uw vasthouding door de taliban. In het begin van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS geeft u aan dat u vijf dagen bij de taliban zou zijn vastgehouden, en merkt u op dat bij de Dienst Vreemdelingenzaken genoteerd werd dat u slechts vier dagen bij de taliban verbleef (verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken dd. 12 februari 2023, vraag 5; CGVS, p.3-4). Echter dient hierbij opgemerkt te worden dat u bij aankomst in België nog verklaarde dat u gedurende drie dagen door de taliban zou zijn vastgehouden (fiche niet-begeleide minderjarige verzoeker dd. 25 juli 2022). Dat u over dergelijk basaal element voortdurend wisselende verklaringen heeft afgelegd, doet opnieuw heel erg verbazen.

Ook is het opmerkelijk dat ze moeite zouden doen om u mee te nemen naar de madrassa van Joka en u daar gedurende vijf dagen vast te houden en te ondervragen, om u dan terug vrij te laten onder de voorwaarde dat u uw broer binnen vijf dagen komt presenteren (CGVS, p.10 en 12), goed wetende dat u hiervoor al maandenlang hun eis genegeerd had nadat ze brieven hadden gestuurd. Ook getuigt uw gedrag sinds het ontvangen van de brieven niet van uw beweerde vrees voor de taliban, hoewel u toch in niet mis te verstane bewoordingen bedreigd werd. Zo zou u nog tot een maand voor uw vertrek naar school zijn gegaan (CGVS, p.5). Deze vaststellingen bevestigen het ongeloofwaardige karakter van uw vluchtrelaas verder.

Al deze vaststellingen leiden onvermijdelijk tot de conclusie dat u de problemen die tot jullie vertrek uit Afghanistan zouden hebben geleid, op geen enkele manier aannemelijk heeft gemaakt. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw broer heden vermist zou zijn. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hierover. Immers weet het evenmin te overtuigen dat u uw broer Z. aan de grens tussen Turkije en Iran zou zijn kwijtgeraakt (CGVS, p.7). Zo mag het onder meer ten stelligste verbazen dat er geen afspraak tussen u en uw broer gemaakt werd indien jullie elkaar zouden verliezen tijdens de reis (CGVS, p.7). Er kan immers verwacht worden dat als u en uw broer een gevaarlijke, illegale reis ondernemen, jullie op zijn minst afspraken zouden maken om elkaar niet te verliezen onderweg, of om terug in contact met elkaar te komen mocht het toch fout lopen. Wanneer het CGVS nagaat hoe jullie elkaar kwijtgeraakt zouden zijn, verklaart u gewoonweg dat jullie elkaar uit het oog verloren zouden zijn (CGVS, p.7).

Bovendien, dat u sinds u uw broer verloren bent niks meer vernomen hebt van hem is tevens erg merkwaardig (CGVS, p.7). Er kan immers verwacht worden dat hij een poging ondernomen zou hebben om u of uw familie te bereiken, zeker aangezien hij een gsm had onderweg (CGVS, p.7-8), in casu quod non. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de huidige situatie en verblijfplaats van uw broer toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens u bevindt niet aan. Bovenstaande verklaringen wat betreft uw broer doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op

deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Overigens werd tijdens het persoonlijk onderhoud ook gevraagd naar de situatie van uw familie in Afghanistan sinds uw vertrek uit Afghanistan. Zo verklaart u dat de taliban na uw vertrek nog twee keer zouden zijn langsgesproken. Hierna zouden ze naar het huis van uw oom langs moederszijde, genaamd T., in Petlaw zijn gegaan (CGVS, p.2 en 3). Echter kan u de verhuis niet in de tijd kan situeren (CGVS, p.15). Gevraagd of er sinds het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog iets gebeurd was, zegt u eerst nee (CGVS, p.3). Wanneer het CGVS nagaat of u hiernaar vroeg, verklaart u dat u met uw oom langs moederszijde enkel praat over hoe uw familieleden het stellen en over uw broer Z. die vermist is (CGVS, p.3), zonder over eventuele huidige problemen met de taliban te spreken. Dat u naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor uw voorgehouden problemen en situatie, en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging. Uit uw verklaringen blijkt dan ook niet dat uw moeder, uw twee jongere broers en uw jongere zus noemenswaardige problemen zouden ondervinden in Afghanistan.

Bovendien is het opmerkelijk dat de taliban u eerst dreigbrieven zou hebben gestuurd en hierna zou hebben vastgehouden, maar na uw vertrek opeens elke interesse in u zou hebben verloren toen bleek dat u niet thuis was (CGVS, p.15). Men moge verwachten dat de taliban krachtdadiger zouden optreden en meer moeite zouden doen, bijvoorbeeld om te achterhalen waar u zich dan wel ophoudt, temeer u verklaart dat het huis van uw oom T. ook in Petlaw gelegen is, dan wel in een ander subdorp (CGVS, p.16). Dat daar allemaal geen sprake van is, bevestigt het ongeloofwaardige karakter van uw asielrelaas.

Wat betreft uw vrees voor de zonen van de malik, die de dood van hun vader zouden willen wreken, merkt het CGVS op dat dit alles zou voortvloeien uit de tussenkomst van de malik bij uw detentie, die evenwel ongeloofwaardig werd bevonden. Bovendien dient vooreerst opgemerkt te worden dat u bij aankomst in België naliet te vertellen over deze problemen (fiche niet-begeleide minderjarige verzoeker dd. 25 juli 2022). Hiermee geconfronteerd tijdens uw persoonlijk onderhoud, verklaart u louter dat u enkel gevraagd werd naar problemen met de taliban (CGVS, p.15-16), wat niet klopt: u werd gevraagd een overzicht te geven van alle problemen die uw terugkeer naar Afghanistan in de weg staan. Het is onlogisch dat u geen notie zou maken van het feit dat de malik, die voor u borg zou hebben gestaan, gedood werd. Dat zijn familie nu u en uw broer zijn dood zou verwijten, is immers een belangrijk feit binnen uw relaas (CGVS, p.14 en 15).

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u geen internationale bescherming heeft gevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België (verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken dd. 14 februari 2023, afdeling 32). U gaf op 7 juli 2022 uw vingerafdrukken in Oostenrijk en liet na daar een verzoek tot internationale bescherming in te dienen (CGVS, p.6). Immers verklaart u dat u daar al vertelde over wie u bent, hoe u tot daar was gereisd, en waarom u uit Afghanistan vertrokken was (CGVS, p.6 en 7). Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en internationale bescherming vraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliet in de landen die u passeerde en pas in België internationale bescherming verzocht doet verder afbreuk aan de beweerdte reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Volledigheidshalve, en in hoeverre u dit zou aanvoeren, voegt het CGVS toe dat een louter algemene verwijzing naar uw verblijf buiten Afghanistan, in casu België, geenszins volstaat om te besluiten tot het bestaan van een nood om internationale bescherming. Een persoonlijk risico voor een verzoeker om internationale bescherming om als verwesterd te worden beschouwd en om in deze reden in Afghanistan te worden vervolgd moet in concreto aannemelijk worden gemaakt, in casu quod non. Bij beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor u om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging moeten uw individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aangaande 'terugkeerders' (zie infra). U duidt (verder) nergens in concreto aan dat er in uw hoofde sprake zou zijn van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. Evenmin roept u deze vrees concreet in. U maakt aldus niet aannemelijk dat u voor uw vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat u in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat u Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat u bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of haar lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban, laat staan dat uw vertrek uit Afghanistan om die reden risico verhogend of -verzwarend zou zijn.

De vaststelling dat u in België naar school gaat, en dat uw voogd u omschrijft als een geduldige en gemotiveerde jongen en opmerkt dat u leerling van het jaar was (CGVS, p.17), volstaat evenmin om tot het besluit te komen dat u verwesterd bent en/of een risico loopt om zo gepercipieerd te worden. Uw deelname

aan deze schoolse activiteiten toont op zich geen daadwerkelijke verwestering aan, dit is immers een internaliseren van westerse waarden en normen, alleszins laat u na dit op enige wijze in concreto uiteen te zetten.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (CGVS, p.6), waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelt u naar school te zijn gegaan, nam u ogenschijnlijk deel aan het publiek leven in Afghanistan en speelde u cricket (CGVS, p.5). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Het CGVS voegt er hier nog aan toe dat u zich identificeert als soennitische moslim, dat u af en toe naar de moskee gaat in België en dat u deelnam aan de ramadan (CGVS, p.5).

Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat uw asielmotieven niet kunnen overtuigen. U kan dan ook niet als vluchteling worden erkend.

De documenten die u voorlegt, kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Uw taskara kan hoogstens bewijs leveren voor uw identiteit, nationaliteit en herkomst, elementen die in deze beslissing niet worden betwist. Dit document houdt evenwel geen verband met uw vervolgingsvrees.

Wat betreft de documenten van het werk van uw broers dient opgemerkt te worden dat de badges, de foto's en Kabul bank kaarten slechts aangeven dat deze personen werkzaam waren bij de overheid. Uit niets kan jullie vrees voor vervolging vanwege de taliban worden afgeleid.

Wat betreft de drie brieven (twee dreigbrieven en een brief in verband met uw vrijlating) dient opgemerkt te worden dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben. Ze kunnen de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen niet herstellen. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan – Corruptie en documentenfraude" van 14 januari 2021) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat uw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die uw advocaat op 1 juli 2023 aan het CGVS overmaakte evenmin een ander licht werpen op de beoordeling van uw verzoek. Deze omvatten namelijk slechts enkele post-factum verduidelijkingen over plaatsnamen, allen zaken die geen rol spelen in uw asielrelaas.

Aldus blijken deze geenszins inhoudelijke wijzigingen ten aanzien van uw vluchtmotieven noch toevoegingen te omvatten. Uw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud kunnen aldus niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update_1_July_31_October_2022_.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022_.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA

<https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de

beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Sherzad district. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te

voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsvername door de taliban zeer donorafhankelijk. De

publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor

vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden.

Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Beoordeling

2.1. Algemeen

De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in

het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1, van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.2. Procedurele noden

Artikel 48/9, § 1, van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat uit de gegevens van de zaak niet blijkt dat de verzoeker bijzondere procedurele noden heeft. Dit wordt door de verzoeker ook niet betwist.

2.3. Verzoekschrift en stukken

2.3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

“3.2.1/ Eerste en enig middel:

Schending van artikel 48/3 en 48/4 §2 b en c van de Vreemdelingenwet;

Schending van het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekende partij stelt vast dat zijn nationaliteit, noch herkomst, noch etniciteit wordt betwist.

3.2.1.1/ Risico op vervolging – art. 48/3 Vw.

De politieke situatie in Afghanistan is instabiel. Dat erkent verwerende partij ook. In augustus 2021 heeft de Taliban de macht over het land gegrepen en is de democratisch gekozen regering gevlucht. Vlak na de overname sprak de Taliban, bij monde van haar woordvoerder Zabihullah Mujahid, gematigde taal en engageerde zij zich oa. in het respecteren van vrouwenrechten (zij het onder Shariawetgeving) en amnestie te verlenen aan allen die voor de Amerikanen of de door het Westen gesteunde Afgaanse overheid hebben gewerkt.

Al snel bleken het holle woorden en werden door verschillende onafhankelijke bronnen reeds ontelbare extralegale moorden en vervolgingen gerapporteerd:

Despite a general amnesty by the Taliban, announced in August, her office has received “credible allegations” of more than 100 killings of former Afghan national security forces and others associated with the former Government.

At least 72 killings were attributed to the Taliban, and in several cases the bodies were publicly displayed.

“In Nangarhar province alone, there also appears to be a pattern of at least 50 extra-judicial killings of individuals suspected to be members of the ISIL-KP. Brutal methods of killings, including hanging, beheadings, and public display of corpses have been reported,” she added. (...)

The UN mission in the country, UNAMA, has documented nearly 60 apparently arbitrary detentions, beatings, and threats of activists, journalists, and staff of the Afghanistan Independent Human Rights Commission, attributed to the de facto authorities. Several women's rights defenders have also been threatened, and there is widespread fear of reprisals since a violent crackdown on women's peaceful protests in September. Many media outlets have shuttered, as have numerous civil society groups.

Onlangs nog kondigde de Taliban aan dat meisjes geen toegang krijgen tot secundair onderwijs, ondanks eerdere beloftes.

The Taliban are facing international condemnation after they announced on Wednesday that girls would not be allowed to attend secondary school, despite their previous assurances. “The denial of education violates the human rights of women and girls,” said Michelle Bachelet, the UN human rights high commissioner. “Beyond their equal right to education, it leaves them more exposed to violence, poverty and exploitation.”

Het toont aan dat er van een gematigde Taliban geen sprake is en dat universele mensenrechten in Afghanistan niet worden gerespecteerd.

In die zin is een eerder bericht van eind augustus 2021 van de woordvoerder van de Taliban, Zabihullah Mujahid, bijzonder onrustwekkend. In een gesprek met de Oostenrijkse krant ‘Kronen Zeitung’ kondigde hij aan dat de Taliban de Afghanen die zouden terugkeren naar Afghanistan nadat hun verzoeken om internationale bescherming in Europa werden geweigerd, zou vervolgen:

Zabihullah Mujahid, l'une des plus importantes voix des Taliban, à Kaboul, a déclaré, lundi 30 août, au journal autrichien Kronen Zeitung, que les Afghans dont les demandes d'asile ont été rejetées "seraient traduits en justice" à leur retour dans le pays. "Le tribunal devra alors décider comment procéder avec eux".

Le journal autrichien n'a pas réussi à obtenir plus de précisions quant au sort qui attendraient ces expulsés.

Op de website van de betrokken krant staat het volledige interview te lezen met de betreffende passage:

Würde Ihre Regierung afghanische Staatsbürger, wenn sie in Deutschland und Österreich nicht asylberechtigt sind und vielleicht noch straffällig geworden sind, zurücknehmen?

Ja. Sie würden einem Gericht vorgestellt werden. Das Gericht muss entscheiden, wie es mit ihnen weitergeht.⁵

Er is geen enkele reden om te twijfelen aan de waarachtigheid van de bron en de verklaring. Deze verklaring vormt minstens een begin van bewijs van een reëel risico op vervolging bij een terugkeer naar Afghanistan.

Nu de Taliban de volledige controle heeft over Afghanistan, heeft zij evident ook controle over en zicht op de binnenkomst van terugkerende Afghanen uit Europa. In een situatie waar de Taliban hoe langer hoe meer blijk geeft van een terugkeer naar het schrikbewind van de jaren 90, dient de nood aan internationale bescherming ruim te worden geïnterpreteerd. De verklaring van de woordvoerder van de Taliban eind augustus 2021 dient ernstig te worden genomen en verzoekende partij verdient het voordeel van de twijfel.

Uw Zetel heeft in het arrest nr. 278 653 dd. 12 oktober 2022 bevestigd dat er weinig tot geen informatie beschikbaar is over het lot van terugkerende Afghanen vanuit het Westen.

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd. Er wordt melding gemaakt van vluchten uit Turkije met passagiers uit het Westen die banden hadden met Afghanistan. Het lijkt erop dat ze voor een kort verblijf zijn teruggekeerd (EUAA, Afghanistan targeting of individuals, p. 55). Het is wel zo dat de infrastructuur van de de-facto-talibanregering uiterst zwak is, en de taliban niet in staat worden geacht om de terugkeerders op te sporen en te controleren. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders echter weten wie is teruggekeerd. Die informatie zal de talibanregering in Kaboel echter hoogstwaarschijnlijk niet bereiken (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 38 in EUAA, Afghanistan targeting of individuals, p. 55). In hetzelfde rapport van Denmark, DIS, Afghanistan

wordt daarentegen wel aangegeven dat de taliban heel goed weten wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze verweven zijn met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in de steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betreffende lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtu-gebieden. Hun inlichtingennetwerken zijn minder ontwikkeld in andere delen van het land waar ze voor de machtsovername weinig of niet aanwezig waren. Vandaar ook dat ze in grotere steden controleposten installeren waar ze de inhoud van telefoons bekijken (Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, Afghanistan targeting of individuals). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, Afghanistan targeting of individuals, p. 55).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Een bron oordeelde dat de berichten die men op sociale media platforms schrijft en deelt waarschijnlijk geen gevolgen zullen hebben, tenzij deze berichten aanleiding geven tot de dood of arrestatie van een persoon. Evenwel hebben internationale media bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media (Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 23-24 in de EUAA, Afghanistan targeting of individuals). Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban.

Er dient te worden vastgesteld dat er bijzonder weinig informatie voorhanden is om dit risico in te schatten.

Zo weten we zelfs niet hoeveel Afghanen er al zijn teruggekeerd vanuit Europa naar Afghanistan, nadat zij eerder het land ontvluchtten. Zijn er al Afghanen die (gedwongen) terugkeerden van Europa naar Afghanistan, nadat zij eerder het land ontvluchtten? Er lijken hierover geen data beschikbaar, minstens dient te worden vastgesteld dat verwerende partij deze niet voorlegt. Nog steeds is er geen enkel cijfer beschikbaar van Afghanen die gedwongen worden gerepatriëerd vanuit het Westen naar Afghanistan. Onze buurlanden lijken te beseffen dat er minstens gerede twijfel bestaat over hun lot. Uit recente cijfers blijkt bvb. dat Duitsland een erkenningsgraad heeft voor Afghanen van 96%. Nederland heeft een erkenningsgraad van 99,2%(!) en Frankrijk 68%. België bengelt helemaal achteraan de Europese klas met een erkenningsgraad van om en bij de 40%. België doet nog net iets beter dan Roemenië met 38%.

De ons omringende landen lijken inderdaad beducht voor het lot van terugkerende Afghanen. Die gerede twijfel lijkt ook gegrond na eerdere uitspraken van de woordvoerder van de Taliban, waar ook naar wordt verwezen in het oorspronkelijke verzoekschrift.

Verzoeker verliet Afghanistan in de lente van 2019 toen hij 15 jaar was en kwam aan in België op 24 juli 2022. Dat betekent dat hij inmiddels meer dan 4 jaar geleden Afghanistan verlaten heeft.

Verzoeker maakt zich sterk het volledige integratie/verwesteringsdossier voor te leggen uiterlijk tegen de aankomende zitting.

Het feit dat verzoeker inmiddels 4 jaar geleden Afghanistan verlaten, in combinatie met de uitspraken van de woordvoerder van de Taliban (supra), maken dat er wel degelijk elementen in het administratief dossier aanwezig zijn die zouden kunnen wijzen op een risico op vervolging wegens de perceptie verwesterd te zijn.

Verzoekende partij kan alleen maar vaststellen dat op geen enkele manier door verwerende partij onderzocht werd of verzoeker verwesterd is, dan wel als dusdanig zou kunnen worden gepercipieerd door de Afghaanse overheid of gemeenschap. Dit is des te onvoorzichtig vanwege verwerende partij, nu er geen enkel cijfer bekend is over gerepatriëerde Afghanen vanuit het Westen. Verwerende partij is om die reden tekort geschoten in haar medewerkings-, onderzoeks- en motiveringsplicht.

Verzoekende partij is prima facie wel degelijk verwesterd, minstens zijn er elementen die daarop zouden kunnen wijzen (supra).

Om die reden dient verzoekende partij, overeenkomstig artikel 48/3 Vw., te worden erkend als vluchteling.

3.2.1.2/ Humanitaire crisis – art. 48/4 §2,b Vw

Sedert de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 is een ernstige humanitaire crisis gaande in Afghanistan als gevolg van een gebrek aan toegang tot voedsel, droogte, internationale sancties en werkloosheid. In september en oktober 2021 was bijna de helft van de totale bevolking, ofwel , 18,8 miljoen (!) Afghanen in hoge voedselnood; 6,8 miljoen (!) Afghanen stonden op de rand van uithongering.

Het EASO COI-rapport van januari 2022 stelt:

As noted by the World Bank, interruption of international aid and disruption of trade and the banking system followed immediately after the Taliban took over the country.⁷³² Foreign grants, amounting to around 8.5 billion dollars a year and covering 43 % of Afghanistan's GDP, including 75 % of public expenditures, 50 % of the budget, and around 90 % of expenditures in the security sphere, were frozen due to sanctions on insurgent movements and their leaders. Besides the largest part of the international aid, Afghanistan's currency reserves were also frozen.⁷³³ As underlined by the Secretary-General's Special Representative and Head of the UNAMA, Deborah Lyons, in November 2021, financial sanctions, which paralysed Afghanistan's economy, were the primary cause for 'the dire humanitarian situation' in the country'.

The prices of food commodities in Afghanistan were reported to have increased significantly: from June to September 2021, the cost of wheat flour was reported to have increased by 28 % and the price of cooking oil reportedly increased by 55 % compared to the same period in 2020. Based on Seasonal Food Security

Assessment (SFSA) data for 2021, 95 % of Afghanistan's population reported a decrease in household incomes compared to 2020, with 83 % of urban and 72 % of rural households reporting a significant reduction.⁷³⁵ According to Integrated Food Security Phase Classification (IPC) analysis for September 2021, nearly half of Afghanistan's population was reported to experience 'high levels of food insecurity,' while the figures of 'food insecure people' were the highest since the first IPC analysis in 2013, which made the situation in Afghanistan 'the world's second-largest food crisis, in absolute terms.'⁷³⁶ Based on World Food Programme (WFP) surveys, for the first time, urban residents were reported to have faced the same level of food insecurity as rural residents, with 'virtually no family' in urban and rural environments that would be able to 'afford sufficient food'.

In September and October 2021, which is the post-harvest season, 18.8 million Afghans, or 47 % of the total population, was reported to have faced 'high levels of acute food insecurity, classified in Crisis or around 6.8 million Afghans were reported to experience 'critical levels of acute food insecurity, classified in Emergency (IPC Phase 4).'738 According to IPC figures, the provinces with the situation of Emergency (IPC Phase 4) comprised in September-October 2021 all three provinces in the North-West (Herat, Badghis, and Ghor), almost all provinces in the North (Faryab, Jowzjan, Sar-e Pul, Balkh, and Samangan), some of the central provinces (Uruzgan, Daykundi, Bamyan, and Kabul), Ghazni province in the South, Badakhshan in the North-East, and Nuristan and Laghman in the East; other provinces were classified as Crisis (IPC Phase 3). According to a projection for the period between November 2021 and March 2022, the number of Afghans in IPC Phase 3 or above was predicted to increase to 22.8 million, which is nearly a 35 % increase compared to the same period in 2020. The reasons behind the deterioration in food access were reported to comprise climate conditions (droughts), high food prices, international sanctions, increasing unemployment, and 'possibly increased displacement.'

Het aantal Afghanen in acute hongersnood blijft stijgen. Voormeld rapport maakt melding van 22,8 miljoen Afghanen in een 'IPC phase 3' of hoger en minstens 6,8 miljoen in 'IPC phase 4'.

Hieronder wordt een tabel weergegeven van de IPC (Integrated Food Security Phase Classification) weergegeven:

Mensen die zich in een IPC Fase 4 bevinden lopen imminent gevaar voor hun leven. Gelet op het gebrek aan voedsel eten zij bvb. ook reeds zaden die zouden moeten dienen voor de volgende oogst, zodat de situatie blijft verergeren:

Each IPC Phase has a description, priority response objective, and a set of common characteristics expected among households. Below is an example of how this is presented for Phase 4. • Phase description. Households experiencing Phase 4 conditions typically have large food consumption gaps, which are reflected in very high acute malnutrition and excess mortality, or are partially able to mitigate large food consumption gaps but only by employing emergency livelihood strategies and asset liquidation that threaten future food security.

- Priority response objective. Households experiencing IPC Phase 4 should be targeted with responses that focus on saving their lives and livelihoods. Activities such as food assistance, cash assistance and asset redistribution, together with an analysis of key drivers and limiting factors, should be optimally considered during the response analysis.

- Common characteristics. Populations of households experiencing large food consumption gaps (IPC Phase 4) are also more likely to be engaging in crisis or emergency livelihood coping strategies, such as eating seeds intended to be used for next season, selling the last adult female livestock or selling land. In addition, households in these conditions are also more likely to have been affected by shocks and have some dimensions of food availability, access, utilization and stability that are limited.

If areas have at least 20 percent of households experiencing these conditions, acute malnutrition and mortality should be relatively high or increasing.

Human Rights Watch trekt midden maart 2022 opnieuw aan de alarmbel om de humanitaire crisis in Afghanistan onder de aandacht te brengen:

"Children in the provinces – they are only skin on bones now – and I'm afraid this is only going to get worse," the director of an international humanitarian organization in Afghanistan told me.

According to a health ministry official, approximately 1 in 10 newborn Afghan babies born since January 2022 have died – over 13,000 total – an increase believed to be exacerbated by worsening malnutrition, hunger-related diseases, and the collapse of the country's healthcare sector. 95 percent of the population does not have enough to eat and 3.5 million children need nutritional support.

"Half of those we admit for critical care are also malnourished," a doctor with Médecins Sans Frontières reported. Almost 800 children in one hospital in Helmand province are there because of acute malnutrition.

While many countries have pledged humanitarian aid, Afghanistan also urgently needs a functioning banking system to address the crisis. Most Afghan banks are barely operating now. In recent weeks, the United States and World Bank have unlocked billions of dollars in assistance, but restrictions on Afghanistan's Central Bank are still making large transactions or withdrawals impossible.

Aid groups delivering humanitarian assistance say they are unable to move funds into Afghanistan because international banks remain wary of preexisting sanctions on the Taliban, and Afghan banks limit cash withdrawals due to currency shortages. Aid groups say that payments to Afghanistan are routinely blocked by banks wary of running afoul of sanctions. Instead, most groups use the informal hawala system to transfer

funds, even though the service charges can range from 4 to 8 percent in cities or as much as 13 percent in remote areas. Before the Taliban takeover in August 2021, rates were at about 2 percent.

Donors have been understandably worried that efforts to restore Afghanistan's Central Bank would bolster the Taliban's rule. Since taking power, Taliban authorities have arbitrarily arrested activists and journalists, executed former government officials, and engaged in widespread violations of women's and girls' rights.

But Afghans need all their rights protected, including the right to food. While humanitarian assistance programs can help mitigate the economic crisis, they are far from sufficient. The Taliban also need to address the crisis, including by letting women work, and donors should monitor bank transactions to ensure funds are being used for legitimate humanitarian and commercial purposes.

Without that, it will be impossible to ease the crisis and help Afghanistan's most vulnerable children. De speciale gezant van de VN, Dr. Ramiz Alakbarov, verklaarde op 15 maart 2022 nog dat minstens 95% van de Afghanen te weinig eet en noemde de humanitaire crisis in Afghanistan er een van ongeziene proporties ('unparalleled proportions')

Er zijn reeds verschillende publicaties vindbaar over wanhopige gezinnen die hun baby's, dochters of organen verkopen in ruil voor voedsel.

Farhanaz echoed this concern. "There is a visible sense of desperation among millions of Afghans; people are selling their babies and young girls to survive. And yet Afghans are losing their lives," she said, choking back tears.

Here a World Vision health worker in Afghanistan describes the brutal reality of what is happening in her country, as the world looks the other way. Her name has been redacted to protect her: I haven't been sleeping very well. A few weeks ago I saw a young girl in the arms of an older man, crying uncontrollably and asking for her mother. I can't get her out of my head. I know that she had been sold by her parents to the man holding her, to get some money so that the rest of their family could survive. Since that day I've lost so many nights sleep, I cry every time I remember her.

Can you imagine having to sell your own daughter? I'm a mother too, and I cannot accept that a child has to experience anything like that, but this is what is happening here in Afghanistan now. World Vision zelf heeft zich inmiddels genoodzaakt gezien een noodfonds te creëren om families te voorkomen hun kinderen te verkopen:

The situation in Afghanistan is so bad that my dedicated national emergency response staff — while running food aid programs in remote areas — have now set up an in-office fund to support families so they can stop selling their children. Although these practices took place before the Taliban came to power, they've now worsened due in part to the hunger crisis. My staff recently even heard of one father who tried to leave his children at a mosque, such was his desperation. This is happening because food assistance programs like those we run, which meet the needs of many thousands, are being outpaced by the growing numbers of people facing starvation. Many of the previous activities run to protect vulnerable children have also not been able to restart following the change in national leadership.¹⁵ De ernst van de huidige humanitaire crisis in Afghanistan kan moeilijk ontkend worden. Verwerende partij lijkt zich daar ook van bewust, doch meent dat deze algemene situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4 §2, b Vw valt.

Verwerende partij meent dat de humanitaire situatie in Afghanistan niet het gevolg is van gedragingen te wijten aan derden. Het is veeleer een resultaat van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren.

Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming beoogt een brede vorm van internationale bescherming voor mensen wiens herkomstland of land van gewoonlijk verblijf deze bescherming niet verstrekt.

Considerans 6 van de richtlijn bepaalt wat volgt:

Het hoofddoel van deze richtlijn is te verzekeren dat er in alle lidstaten een minimaal niveau aan bescherming wordt geboden aan personen die werkelijk bescherming behoeven omdat zij redelijkerwijze niet erop kunnen vertrouwen dat hun land van herkomst of het land van de gewone verblijfplaats deze bescherming verstrekt.

Considerans 25 van diezelfde richtlijn bepaalt wat volgt:

Er dienen criteria te worden vastgesteld om degenen die om internationale bescherming verzoeken, als personen te erkennen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen. Deze criteria dienen in overeenstemming te zijn met de internationale verplichtingen van de lidstaten uit hoofde van instrumenten op het gebied van de mensenrechten en met de bestaande praktijken in de lidstaten. Artikel 48/4 Vw. bepaalt wat volgt:

§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

- a) doodstraf of executie; of,
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

In casu rijst de vraag of de humanitaire crisis in Afghanistan valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4 §2, b Vw.

De richtlijn herneemt in artikel 6 de actoren van ernstige schade op niet-limitatieve wijze:

- a) de staat;
- b) partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;
- c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in de punten a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in artikel 7 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

De huidige humanitaire crisis in Afghanistan is inderdaad te wijten aan een complexe wisselwerking tussen verschillende actoren. De oorzaken van de huidige crisis worden helder uitgelegd in een bijdrage van Human Rights Watch.

De belangrijkste oorzaak voor de huidige humanitaire crisis is de economische ineenstorting van Afghanistan ingevolge internationale financiële sancties (tegen de Taliban) wegens het onvermogen of nalaten van de huidige Talibanregering om compromissen te sluiten en/of toegevingen te doen op vlak van mensenrechten : Since August, more than four out of five Afghan households have experienced significant decreases or elimination in income. At the same time, the country's overall economy and banking system has been almost completely incapacitated by decisions by the US and other governments to cut off Afghanistan's Central Bank, officially the Da Afghanistan Bank, from the international banking system. This has led to a massive liquidity crisis and nationwide shortages of banknotes in both US dollars and the Afghan currency, afghanis.

(...)

Private Afghan banks cannot cover withdrawals by depositors, including humanitarian aid organizations. Even when funds are transmitted electronically into banks, to pay for humanitarian operations, wages, or remittances, banks' lack of physical cash means that funds cannot be withdrawn. This is because Afghanistan's Central Bank, short on banknotes in both US and Afghan currency, has severely restricted transfers of banknotes to private banks, and imposed limits on withdrawals of afghanis, while also prohibiting many types of electronic transactions in US dollars.

Private banks therefore lack adequate local currency to cover withdrawals, have few or no dollars in cash, and without significant assets on deposit, are unable to extend credit.

(...)

Afghanistan's economic collapse was caused by a combination of factors and decisions taken by governments and international institutions, outlined below, and on a larger level, by the US and the Taliban's failure to reach an agreement to avert the humanitarian impacts of the change in governance in August 2021.

(...)

Since the August 2021 takeover, Taliban authorities have arbitrarily arrested and attacked activists, journalists, and former government officials. They have imposed policies and practices that violate the rights of women and girls to education, employment, health, and freedom of movement, among other basic rights. Under these circumstances, donor governments are understandably reluctant to adopt actions and measures that would bolster the Taliban's rule or facilitate further rights violations. Uit de conclusie van Human Rights Watch blijkt duidelijk dat wel degelijk 'derden' verantwoordelijk zijn voor de humanitaire crisis in Afghanistan.

Human Rights Watch recommends that:

- Governments, the UN, the World Bank, and the Taliban should work to reach an agreement to allow the Afghanistan Central Bank access to the international banking system and provide it with its requisite credentials. As an initial step, the US Treasury Department and other financial authorities should issue licenses and guidance to allow the Central Bank to engage in limited settlement transactions with outside private banks so that the bank can pay its World Bank dues and process or settle incoming dollar deposits from legitimate private depositors – such as UNICEF, the UN Development Program, remittance banks, and other legitimate actors – and purchase banknotes to hold commercial auctions for private banks in Afghanistan.

- Governments, the UN, the World Bank, and the Taliban should work to urgently reach an agreement on a mechanism to restore wage support for essential workers and numerous food-for-work and other food insecurity programs that were providing purchasing power to millions of families across Afghanistan, including very poor and female-headed households.

- If agreement involving the Central Bank is not possible, governments, the UN, and the World Bank should negotiate a short-term agreement with the Taliban to designate a private bank or other entity, independent of the Central Bank, to process large-scale humanitarian transactions (e.g., a "Humanitarian Exchange Facility" to facilitate payment of salaries of some essential humanitarian workers and other vital cash-for-work and other food security programs), to be monitored by officials with the World Bank, UN, or a designated third-party auditing entity.

- The US Treasury and other authorities should then issue guidance to allow the designated private bank or entity to utilize incoming electronic dollar deposits from humanitarian agencies to purchase US dollar currency outside the country and transport them, under international monitoring, for deposit in private banks in Kabul. Remittance banks should be provided with additional licenses to allow arrangements with the Central Bank and private banks to facilitate legitimate US dollar transactions and, if necessary, physical shipments, monitored by an independent auditor.
 - In the absence of any agreements, the UN should continue to use whatever means are at its disposal to continue shipments of currency to Afghanistan for humanitarian purposes. The Taliban should cooperate in allowing these shipments, allowing deposits into independent private banks, and permitting the UN to use the funds independently and without interference.
 - The US, along with other governments, should immediately undertake sanctions policy reviews, adjust current measures accordingly, and issue new licenses and guidance to facilitate liquidity and availability of paper currency to address the humanitarian crisis
 - UN Security Council members should take immediate steps to ensure that legitimate financial transactions related to humanitarian activities and the provision of other essential goods and services are excluded from the scope of UN sanctions.
 - UN Security Council members should also reach agreement on issuing new guidance or "Implementation Assistance Notices," and take other steps to ensure that UN sanctions do not present obstacles to legitimate financial transactions involving the Central Bank, related to humanitarian and other essential work by international and Afghan actors.
 - The Taliban should end violations of human rights, including abusive policies targeting women and girls that have deepened the gendered impact of the humanitarian crisis. Donors, the UN, and other international institutions should press the Taliban to stop violating rights and should promote the establishment of robust mechanisms to monitor human rights, such as through the mandate renewal of the United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA) and the establishment of a UN special rapporteur on Afghanistan.
- De Taliban heeft lang gestreden om de macht in Afghanistan te kunnen opnemen en lijken vooral gefocust op het implementeren van hun schrikbewind zoals tijdens hun vorige regeerperiode. De Taliban schendt daarbij fundamentele mensenrechten, zoals hierboven beschreven, en staat weigerachtig tegenover hulp van internationale organisaties.*

De weinig humanitaire hulp die Afghanistan op heden bereikt wordt verder bemoeilijkt door toedoen van de Taliban. Dat wordt ook bevestigd door Uw Zetel in arrest nr. 278 701 dd. 13 oktober 2022, p. 32 :

In maart 2022 gaf UNOCHA aan dat door de drastische afname van het willekeurig geweld veel belemmeringen voor humanitair personeel wegvielen om te reizen naar moeilijk bereikbare gebieden in vergelijking met daarvoor. UNOCHA gaf evenwel ook aan te worden geconfronteerd met interferenties van lokale overheden in hun werkprocessen, bv. in de voedselbedeling. Er wordt gemeld dat in 57% van de districten humanitair personeel te maken kreeg met geweld of bedreigingen. In de periode van 1 januari 2022 tot 30 april 2022 rapporteerde UNOCHA een totaal van 134 incidenten van geweld tegen humanitair personeel, goederen en gebouwen, waarvan 70 werden gepleegd door gewapende criminele groeperingen en 57 door de taliban en 3 door ISKP. In latere maanden zijn er nog meldingen geweest van zulke incidenten (EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022, p. 178).

Hoewel vaststaat dat in een grote meerderheid van districten (min. 57%, hetgeen mogelijk nog een onderschatting is) de toelevering van humanitaire hulp wordt bemoeilijkt door geweld of bedreigingen tegen het humanitair personeel, wordt alsnog geconcludeerd dat niet blijkt dat humanitair personeel op systematische wijze wordt verhinderd in de uitoefening van haar werkzaamheden. Dergelijke conclusie tart werkelijk elke verbeelding. De interferenties zijn bovendien afkomstig van lokale (Taliban)overheden, zodat er wel degelijk een bepaalde systematiek en wederkerigheid in het optreden van de lokale overheid te begrijpen valt.

Het laat dan ook geen twijfel dat het gedrag van de Taliban de hoofdoorzaak is van de huidige humanitaire crisis in Afghanistan.

In weerwil van de motivering van verwerende partij valt de huidige humanitaire crisis in Afghanistan dus wel degelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4 §2,b Vw.

Om al die redenen wordt een schending van de bovenvermelde beginselen van behoorlijk bestuur en wetsartikelen aangetoond.

Verzoekende partij houdt zich het recht voor weerwoord te geven op een eventuele aanvullende nota van verwerende partij.

Het enig middel is gegrond."

2.2.3. De verwerende partij legt op 22 maart 2024 een aanvullende nota neer waarin zij haar analyse van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, alsook van het risico ingeval van verwestering actualiseert. Zij verwijst daarbij naar de volgende landeninformatie:

- EUAA COI Query "Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf;

- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>;
- EUAA “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf;
- EUAA “Afghanistan – Country Focus” van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-2/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf;
- UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>;
- COI Focus Afghanistan, “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban” van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf.

2.3.4. Met een aanvullende nota van 26 maart 2024 benadrukt verzoeker het feit dat hij als vijftienjarige Afghanistan verlaten heeft en dat hij in deze ontwikkelingsfase verwesterd is. Hij voegt hierbij tal van foto's van deelname aan activiteiten, een schoolattest, een schrijven van een leerkracht en loonfiches.

2.4. Beoordeling van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

2.4.1. Waar verzoeker wijst op zijn verblijf in Europa, stelt de Raad het volgende vast.

Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘Taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden

geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *"Afghanistan security situation"*, August 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 45-48 en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en '*hudud*'- en '*qisas*'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft '*zina*' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. '*Zina*' is één van de '*hudud*'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van '*zina*' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke '*hudud*'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"*, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"*, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *"Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022"*, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot *'qisas'*-straffen, 37 tot steniging en 103 tot *'hudud'*-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de *"geloofsethiek en denkwijze"* van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan

gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders.

Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, August 2022, p. 53-55; *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *“Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023”*, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *“Afghanistan: targeting of individuals”*, August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *“Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023”*, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als *“verwesterd”* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als *“verraders”* of *“ongelovigen”*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, August 2022, p. 51, EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "Country Guidance" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA "Country guidance: Afghanistan", januari 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van de commissaris-generaal doet niet anders besluiten.

2.4.2. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de verzoeker in 2019 op veertienjarige leeftijd uit Afghanistan is vertrokken. Verzoeker verbleef een tijd in Iran en in Turkije en kwam na een tocht door verschillende Europese landen op 24 juli 2022 aan in België. Hij werd als niet begeleide minderjarige onder de hoede van een voogd geplaatst. Op het moment van zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen was verzoeker zeventien jaar oud. Verzoeker legt verschillende getuigschriften voor met betrekking tot het volgen van OKAN-onderwijs, waarbij wordt gewezen op zijn uitzonderlijke inzet, getuigenissen van leerkrachten waarbij wordt gewezen op zijn sterke socialisatie in België en zijn grote inzet, bewijzen van studentenwerk en tientallen foto's van deelname aan sociale activiteiten.

Gelet op het tijdstip van zijn vertrek, heeft verzoeker een groot deel van zijn puberteit, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere buiten Afghanistan doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust Belgische en Europese gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt. Uit de door verzoeker aan zijn verzoekschrift toegevoegde getuigenissen blijkt dienaangaande dat verzoeker een gedegen inspanning heeft geleverd om zich in de Belgische samenleving te integreren. Zo stellen verschillende leerkrachten en begeleiders dat verzoeker zijn best doet om Nederlands te leren. Aldus blijkt dat verzoeker een significant deel van zijn puberteit buiten Afghanistan heeft doorgebracht en sinds twee jaar in België verblijft, waarvan een jaar onder het statuut van niet-begeleide minderjarige.

De voorliggende stukken schetsen, in hun onderlinge samenhang bekeken en beoordeeld, de goede integratie van verzoeker en zijn actieve deelname in de Belgische samenleving.

De Raad neemt *in casu* dan ook aan dat verzoeker, indien hij na zijn verblijf in België gedurende intussen ruim anderhalf jaar, zou dienen terug te keren naar het huidige Afghanistan, alwaar het talibanregime sedert verzoekers vertrek een verregaande verstrenging en verandering van de sociale normen heeft opgelegd (zie *supra* de analyse van de actuele situatie in Afghanistan), niet in de mogelijkheid zal zijn om 'het spel te spelen', temeer gelet op de zeer jonge leeftijd waarop hij Afghanistan verliet en in België is aangekomen. Daargelaten de vraag of verzoeker blijk geeft van een daadwerkelijke internalisering van de Belgische en Europese waarden en normen, meent de Raad dat in deze evenwel niet kan worden uitgesloten dat hem een dergelijke internalisering zal worden toegeschreven. Er kan geen abstractie worden gemaakt van volgende elementen eigen aan verzoekers situatie:

- i) het feit dat hij op veertienjarige leeftijd als minderjarige Afghanistan heeft verlaten voor Europa;
- ii) zijn inmiddels meer dan vierjarige afwezigheid uit Afghanistan;
- iii) zijn verblijf van inmiddels meer dan anderhalf jaar in België en zijn integratie in de Belgische samenleving en actieve deelname eraan zoals onder meer blijkt uit de bijgebrachte getuigenissen.

Verzoeker heeft een deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht. Zijn jonge leeftijd maakt dat hij erg beïnvloedbaar is en dat hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving via onder meer zijn school, het verblijf in het opvangcentrum en sociale media, onbewust 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt.

Er kan worden aangenomen dat hij deze, gelet op zijn jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het talibanregime aanzienlijk werden verstrengd, waardoor hij gehinderd zal zijn om zich voldoende bewust te zijn van de risico's die zijn in België (onbewust) aangepast gedrag zou meebrengen ingeval van terugkeer naar Afghanistan en waardoor hij onvoldoende in staat kan

worden geacht om zich afdoende aan de voormelde gebruiken en normen, zoals heden opgelegd door de taliban, te conformeren. Dit brengt het risico met zich mee dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap.

Het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie in acht genomen, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de strenge sociaalreligieuze richtlijnen die door de talibanautoriteiten heden zijn uitgevaardigd, alsook met het gegeven dat personen die worden beschouwd als 'verwesterd' het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging, daar de perceptie leeft dat Afghaanse terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering. Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling en afranseling, van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel, zijn jonge leeftijd en zijn individuele omstandigheden gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het talibanregime, besluit de Raad dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wegens zijn (toegeschreven) internalisering van Belgische en Europese waarden en normen kan in dit geval een verband worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging. Tevens is de Raad van oordeel dat er voor verzoeker in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden zijn, daar *in casu* de taliban de actor van vervolging zijn en het hele Afghaanse grondgebied in handen hebben. Daarenboven, indien verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van het internaliseren van Belgische en Europese waarden en normen wordt beschuldigd, dan kunnen de *de-facto*- talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. Het voorgaande wordt bevestigd in de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van januari 2023 (p. 145-149).

Gelet op de uiteenzetting hierboven, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend vierentwintig door:

C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT